

INTERVIEW REBECCA VICKERS PHOTOS COURTESY OF DIA PROJECTS + STUDIO

DIA PROJECTS + ST

INTERVIEW WITH **RICHARD STREITMATTER-TRAN**

A CONDUIT OF CONVERSATIONS AND A CATALYST OF CREATIVE POSSIBILITIES...

CONCEPTUAL TERRITORIES

I UNDERSTAND THAT YOU RECENTLY OPENED A NEW BRANCH OF DIA PROJECTS, COULD YOU SHARE WITH US A LITTLE OF YOUR BACKGROUND AND INTRODUCE THE NEW SPACE? HOW DID DIA PROJECTS GET STARTED?

RICHARD STREITMATTER-TRAN: I was born in Vietnam in 1972, during the war period, and for a short time was in an orphanage until I was adopted by an American family. So my background and experience is quite different from many returning Vietnamese in that I had very little exposure to the culture of Asia. Realizing this, I tried to immerse myself into the region and even did an artist residency in Chiang Mai in 2004 as a part of familiarizing myself with artists and practices in the region.

As research has traditionally been a large part of my practice, I established DIA Projects in 2010 as an umbrella to encompass all of the art related activities that weren't specifically my art works, that included arts criticism and writing, institutional advising, university lectures and international projects. I think the most powerful thing about DIA Projects at that time was the ability to be a matchmaker for artists – it allowed me to make a lot of introductions and connections for others through a network that I've developed for years. The Vietnamese word Dia, means territory or area, in our case conceptual territories.

ดินแดนของแนวคิด

ผมเข้าใจว่าคุณเพิ่งเปิดสาขาใหม่ของ DIA Projects เมื่อเร็วๆ นี้ คุณจะช่วยเล่าให้เราฟังเกี่ยวกับภูมิหลังของคุณ และน่าจะเกี่ยวกับพื้นที่ใหม่จะได้ไหม รวมถึงเรื่องที่ว่า DIA Projects เริ่มขึ้นได้อย่างไร?

RICHARD STREITMATTER-TRAN: ผมเกิดที่เวียดนามในปี 1972 ช่วงสงคราม และอยู่ในสถานรับเลี้ยงเด็กกำพร้าช่วงเวลาสั้นๆ จนผมได้รับการอุปการะโดยครอบครัวชาวอเมริกัน ดังนั้นภูมิหลังและประสบการณ์จึงค่อนข้างแตกต่างจากชาวเวียดนามหลายๆ คนที่กลับมาเพราะว่าผมได้สัมผัสกับวัฒนธรรมเอเชียอย่างมาก ด้วยเหตุนี้ผมก็เลยพยายามที่จะทำให้ตัวเองได้สัมผัสกับภูมิภาคนี้มากขึ้นโดยได้มาเป็นศิลปินในพำนักที่เชียงใหม่ในปี 2004 เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการทำให้ตัวเองได้คุ้นเคยกับศิลปินและการทำงานในภูมิภาคแถบนี้

เนื่องจากปกติแล้วการทำวิจัยมีส่วนอย่างมากในการทำงานของผม ผมเลยก่อตั้ง DIA Projects ในปี 2010 เพื่อจะได้ครอบคลุมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปะทั้งหมดที่ไม่เฉพาะเจาะจงต้องเป็นงานศิลปะของผมเท่านั้น นั่นรวมถึงการวิจารณ์งานศิลปะและงานเขียน การให้คำปรึกษาแก่สถาบัน การบรรยายในมหาวิทยาลัยและโครงการต่างๆ กับสถาบัน ผมคิดว่าสิ่งที่มีพลังมากที่สุดของ DIA ในตอนนี้ก็คือความสามารถที่จะเป็นสื่อกลางให้กับศิลปิน มันทำให้ผมมีโอกาสได้แนะนำและสร้างความสัมพันธ์กับคนอื่นๆ ผ่านทางเครือข่ายที่ผมพัฒนามาเป็นเวลากว่าหลายปี สำหรับคนเวียดนามคำว่า DIA หมายถึงอาณาบริเวณหรือพื้นที่ ในกรณีของเราหมายถึงอาณาบริเวณของแนวความคิด

งานวิจัย งานผลิต นิทรรศการ....

RST: ในปี 2012 ผมเปิดตัว Warehouse (DIA Studio) ตั้งอยู่ในเมืองเน้นเรื่องการผลิต ที่ทำงานขนาดใหญ่สามารถมาทำที่นี่ได้ ในปี 2015 DIA Projects แห่งที่สามก็เปิดในแถบใจกลางเมืองเพื่อใช้ในการแสดงนิทรรศการ ดังนั้นตอนนี้เรามี 3 แห่ง แต่ละแห่งก็มีบทบาทของตัวเอง วิจัย ผลิต และนิทรรศการ เมื่อตอนที่พื้นที่จัดแสดงงานศิลปะเปิดขึ้น ผมก็เลยตั้งชื่อ DIA Studio อีกสองที่เสียใหม่เพื่อป้องกันการเข้าใจผิด เนื่องจากทั้ง 2 แห่งนี้ โฟกัสไปที่การผลิต

Thanh Ha เป็นหุ้นส่วนทางธุรกิจของผมสำหรับ DIA Projects เธอติดต่อผมในเดือนเมษายนกับแนวคิดที่จะร่วมมือที่จะพัฒนาพื้นที่ทางศิลปะแบบใหม่ในชองอน เธอเคลื่อนไหวอยู่ในแวดวงศิลปะของเวียดนามในหลากหลายบทบาท เธอมีชื่อเสียงและเป็นหนึ่งในหุ้นส่วน 3 คนของ Post-Vidai Collection ซึ่งเป็นเอกชนที่สะสมงานศิลปะที่มีงานศิลปะร่วมสมัยที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในเวียดนาม เธอกับผมร่วมทำงานด้วยกันในหลากหลายด้านของพื้นที่แสดงงานศิลปะ DIA Projects ตั้งแต่วางแผนและพัฒนา นิทรรศการในอนาคต รวมทั้งเรื่องสำคัญๆ ในการที่จะทำพื้นที่นี้ให้ยั่งยืน

ภัณฑารักษ์ในฐานะผู้จับคู่ นิทรรศการในฐานะพันธมิตรผูกพัน

ช่วยขยายความอีกหน่อยเกี่ยวกับโครงสร้างของโปรแกรมและพื้นที่เป็นแบบที่ค่อนข้างยืดหยุ่นได้อย่างไร ก่อนอื่นเลย พื้นที่สำหรับแนวความคิดและความสัมพันธ์ส่วนตัว?

DEPICTING THE FRAGILITY OF BOTH MATERIAL AND SUBJECT MATTER

STUDIO

RESEARCH, PRODUCTION, EXHIBITION...

RST: In 2012, I opened a warehouse location [DIA Studio] in the city focused on production, where large-scale works could be realized. And in 2015, DIA Projects was opened in a third downtown location specifically for exhibitions. So, we have now three spaces, each with their own role: research, production and exhibition. When the exhibition space opened, I renamed the other two spaces DIA Studio to avoid confusion, as both of these spaces focus on production.

Thanh Ha is my business co-partner for DIA Projects. She approached me in April with the idea of going in together to develop a new type of art space in Saigon. She has been active in the Vietnamese arts community for years in a variety of roles. Notably, she is one of three partners for the Post-Vidai Collection, a private art collection containing some of the most recognizable works by contemporary artists in Vietnam. Ha and I cooperatively work together on various aspects of the DIA Projects exhibition space, from the planning and development of future exhibitions as well as the more nuts and bolts of making the space sustainable.

CURATOR AS MATCHMAKER, EXHIBITION AS ENGAGEMENT

COULD YOU TALK FURTHER ABOUT THE STRUCTURE OF THE PROGRAMMING AND HOW THE SPACE IS WHAT YOU DESCRIBE AS, FIRST AND FOREMOST, A SPACE FOR IDEAS AND PERSONAL CONNECTIONS?

RST: Currently there are broadly two types of exhibitions that might occur in our space. The first type I am calling "Projects." These curated exhibitions are developed in house and start with an idea or concept and, like a standard curatorial process, we seek works and artists that are able to help us commu-

RST: ในตอนนี้ถ้าพูดแบบกว้างๆ นิทรรศการก็มีอยู่ 2 แบบที่จะเกิดขึ้นที่พื้นที่ของเรา แบบแรกผมเรียกกันว่า 'โครงการ' นิทรรศการที่ได้รับการคัดเลือกจากภัณฑารักษ์ เหล่านี้จะพัฒนาขึ้นภายในสถานที่ของเราและจะเริ่มด้วยความคิดหรือแนวความคิดและมันก็เหมือนกับขั้นตอนการทำงานของภัณฑารักษ์ เราเป็นคนมองหาผลงานและศิลปินที่สามารถช่วยเราสื่อแนวคิดนั้นผ่านทางรูปแบบของนิทรรศการ จะมีการคัดเลือกศิลปินและผลงานและเขียนข้อความขึ้นมาจริงๆ แล้วนิทรรศการก็คืองาน และศิลปินกับผลงานของพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของการตรวจสอบแนวคิดที่กำหนดไว้ก่อนหน้านี้ในวิทยาลัยภัณฑารักษ์

แบบที่สองเป็นแบบที่ผมหมายถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับ 'กิจกรรมต่างๆ' กิจกรรมนั้นรวมถึงนิทรรศการด้วย แต่วิธีการทำงานและการจัดการจะค่อนข้างแตกต่างกัน เรามองหาไฮไลต์ของความคิดสร้างสรรค์ในเมืองและการสร้างงานของแต่ละคน ส่วนใหญ่ความคิดและแนวความคิดมาจากของแต่ละคนโดยตรงและบทบาทของเราจะเป็นผู้สนับสนุน ส่วนภัณฑารักษ์ของเรามีบทบาทเป็นรองก็เพียงเพื่อกระตุ้นศิลปินให้ท้าววลักษณ์ของเขาให้กลายเป็นนิทรรศการ

ในเรื่องความสัมพันธ์ส่วนตัวนั้นมันเป็นเรื่องมาจากลักษณะการทำงานในตอนแรกเริ่มของ DIA Projects ที่เป็นเหมือนสื่อกลาง อีกอย่างพื้นที่ของเรานั้นเล็ก ตอนนี้มีคนทำงานเพียง 4 คน ส่วนใหญ่แล้วเกิดขึ้นผ่านทาง การสนทนาอย่างต่อเนื่องกับศิลปินที่เราทำงานด้วย พวกเขาเข้าไปเกี่ยวข้องกับหลากหลายบทบาทในเรื่องของวัฒนธรรมในเมืองนี้มาเป็นเวลาหลายปี พื้นที่นิทรรศการเป็นเพียงส่วนใหม่ของการสัมพันธ์ที่ต่อเนื่อง

บทสนทนาข้ามสาขา

DIA ให้อะไรดี? กับแวดวงศิลปะของโฮจิมินห์ซิตี

RST: ถึงตอนนี้ เราจัดนิทรรศการไป 3 ครั้ง ตั้งแต่เราเปิดตัวมาและเมื่อถึงตอนที่บทความนี้ตีพิมพ์ เราจะจะมี 4 นิทรรศการและกำลังไปสู่นิทรรศการที่ห้า มันก็คงจะเร็วไปที่จะพูดลงไปว่าลูกค้าเรากำลังมองหาอะไร แต่สิ่งที่ผมพอจะพูดได้ก็คือทั้ง 3 นิทรรศการที่ผ่านมามีคนเข้าชมมากที่สุดสำหรับงานนิทรรศการศิลปะที่ผมเคยเห็นในหลายปี มีผู้ชมมากกว่า 400 คน เฉพาะในงานเปิดอย่างเดียวของแต่ละนิทรรศการ ผู้ชมนั้นหลากหลายและผมคิดว่าตัวนิทรรศการเองเป็นตัวดึงดูดผู้เข้าชมและลูกค้า นิทรรศการแรกเป็นนิทรรศการภาพวาดซึ่งดึงดูดผู้คนจากกลุ่มศิลปะ และนิทรรศการที่สองโฟกัสไปที่การออกแบบแฟชั่น ที่น่าแปลกใจที่นำเอาผู้ชมที่มาจากวงการออกแบบและแฟชั่นเข้ามามากมายซึ่งปกติแล้วคนกลุ่มนี้จะไม่มานิทรรศการศิลปะ นิทรรศการครั้งที่สามเป็นนิทรรศการเดี่ยวงานของผมเอง ประกอบไปด้วยงานประติมากรรมขนาดใหญ่ชื่อ 'A Material History of Man and Animal' นิทรรศการปัจจุบันของเราที่กับ MAP Office ที่มีฐานอยู่ที่ฮ่องกงนิทรรศการเดี่ยวครั้งแรกของเราที่แสดงงานของศิลปินนานาชาติที่ไม่ได้อยู่ในเวียดนาม มองหาพื้นที่และอาณาเขตที่อยู่ระหว่างศิลปะและสถาปัตยกรรมด้วยนิทรรศการที่หลากหลายของเรา เราหวังว่าสามารถดึงดูดหลากหลายชุมชนของงานสร้างสรรค์ที่แตกต่างกันที่อยู่ทั่วไปในเมืองนี้ เรากำลังพัฒนานิทรรศการที่จะก้าวข้ามศิลปะร่วมสมัยเพียงอย่างเดียวโดยการนำเสนองานฝีมือ สถาปัตยกรรม และงานออกแบบ และนี่เองที่จะทำให้เราสามารถเพิ่มเครือ-

nicate that idea through the form of the exhibition. Artists and works are selected and texts are written. The exhibition in fact is the work and the artists and their works are a part of the interrogation of the ideas set forth in the curatorial thesis.

The second type is what I am referring to as "Events." Events are also exhibitions but are approached and organized quite differently. We are looking to highlight creatives in the city and their individual practice. Most often the idea and concepts are coming directly from the individuals themselves and we play more of a support role – our curatorial impulses take a second role to helping the artist realize their vision of an exhibition.

The personal connections aspect is a legacy from the original mandate of DIA Projects as a matchmaker. Also, we are a small space currently with a staff of four people. Much of what occurs is through sustained conversation with the artists we work with. We have each been involved in a variety of roles in the city for years relating to culture. The exhibition space is only a new part of that continued engagement.

CROSS-DISCIPLINARY CONVERSATIONS

WHAT IS DIA MOST SKILLED AT PROVIDING THE HCMC ART SCENE WITH?

RST: To date, we have had three exhibitions since we opened and by the publishing of this article, we'll have four working toward the fifth so it might be a bit early to definitively say what clients are looking for, but what I can say is that the three exhibitions had the highest attendance for art exhibitions that I've seen in years with over 400 visitors on the opening nights alone for each. The visitors are varied and I think that the exhibitions themselves very often determine the visitors and clients. The first exhibition focusing on drawing attracted a good amount of people from the art crowd and our second exhibition focusing on fashion design surprisingly brought a large design and fashion industry audience that typically would not attend art exhibitions. The third project was a solo exhibition of my own work consisting largely of sculptural work titled "A Material History of Man and Animal." Our current exhibition is with Hong Kong-based MAP Office, our first solo exhibition for an international artist outside of Vietnam, looking at spaces and territories falling between art and architecture. As such by diversifying our exhibitions, we hope to engage a variety of communities of different creative sectors throughout the city. We are developing exhibitions that will transcend contemporary art alone by featuring crafts, architecture, and design and this will allow us to increase our network and more importantly, allow for cross-disciplinary fertilization and new conversations.

ช่วยและที่สำคัญกว่านั้น ทำให้เพิ่มพูนการทำงานแบบสหวิทยาการมากขึ้นและทำให้บทสนทนาใหม่ๆ เกิดขึ้น

เมืองในฐานะบริบทของความคิดสร้างสรรค์

อะไรคือความท้าทายและความได้เปรียบที่คุณค้นพบในโฮจิมินห์ซิตี้ ในแง่ของการทำงานภายในบริบทของเมือง?

RST: ผมเป็นศิลปินที่ทำงานในเซี่ยงไฮ้ช่วง 13 ปีที่ผ่านมา มีบางอย่างที่ยึดผมเอาไว้ที่นี่ สิ่งหนึ่งที่เมืองนี้ขาดก็คือโครงสร้างขั้นพื้นฐานที่แข็งแกร่งในสถาบันการศึกษา พิพิธภัณฑ์ และสิ่งพิมพ์ สิ่งที่เราคิดว่าถูกเติมเต็มในระดับหนึ่งโดยแนวร่วมของคนทำงานศิลปะขนาดเล็กหลายคนก็ลงในฉบับนี้ด้วย โดยการที่ทำงานขนาดเล็ก ความคิดริเริ่มของแต่ละคนสามารถคงอัตลักษณ์ของตนเอาไว้ได้และโฟกัสไปที่ความสนใจและจุดแข็งของพวกเขา จากศิลปะบนท้องถนนไปจนถึงการศึกษาและศิลปินในพำนัก DIA Studio นั้นแข่งในเรื่องเปลี่ยนงานวิจัยมาเป็นงานศิลปะ เลยทำให้ DIA Projects กลายเป็นพื้นที่สำหรับนิทรรศการแบบที่คาดไม่ถึงที่สุดของเมืองไปอย่างรวดเร็ว ในนิทรรศการที่แล้วของเราเราติดตั้งงานประติมากรรมที่ทำจากกระดาษแข็งขนาด 7 เมตร ออกเป็นส่วนใหญ่ เข้าไปโอบนชั้นสองที่เป็นพื้นที่แบบแคบซูลแก้วที่ประตูขนาดเล็กที่สุดคือ 80 เซนติเมตร ดูเหมือนเรือในขวดแก้วเลย

แน่นอนมันเป็นการทำให้งานมีบริบทเพื่อที่จะให้เข้าถึงการเข้าใจมันคือความท้าทาย ทั้งในแง่ของผู้ชมและทางการอีกด้วย เราต้องทำให้มันสมดุลและทำงานกับระบบซึ่งค่อนข้างแตกต่างจากประเทศเพื่อนบ้านของเรา

ช่วยเล่าให้เราฟังเกี่ยวกับนิทรรศการ Dzung Yoko ที่จัดเมื่อเร็วๆ นี้เพิ่มอีกหน่อยได้ไหม? เข้าใจว่างานนั้นประสบความสำเร็จในการนำเอางานสร้างสรรค์ที่หลากหลายเข้ามาไว้ด้วยกัน

RST: โช งาน Dzung Yoko เป็นตัวอย่างของรูปแบบที่สองของนิทรรศการที่เราทำ Dzung เป็นคนที่มีชื่อเสียงในวงการแฟชั่นของเวียดนาม ทำงานเป็นครีเอทีฟ

ไดเรกเตอร์ให้กับนิตยสาร Elle และตอนนี้ทำให้กับ L'Officiel เวียดนาม ผมประทับใจตั้งแต่ตอนแรกๆ กับภาพสเก็ตซ์ของเขา ที่ต่อมาด้วยการทำงานร่วมกับทีมครีเอทีฟของเขา ช่างภาพ สไตลิสต์ เมคอัพอาร์ติสต์ และนักออกแบบฉาก ก็สามารถกลายเป็นภาพถ่ายของมืออาชีพ การได้เห็นภาพสเก็ตซ์ที่เปลี่ยนมาเป็นผลงานมันช่างน่าตื่นตาตื่นใจสำหรับผู้ที่ได้มาชมและอันที่จริงมันทำให้มีความต่อเนื่องอย่างดีจากงานนิทรรศการแรกที่เป็นนิทรรศการภาพวาด

ความท้าทายของเราก็คือการที่จะทำให้คนที่สนใจในงานสร้างสรรค์เชิงธุรกิจของ Dzung ให้มางานนิทรรศการที่โฟกัสไปที่งานศิลปะร่วมสมัยและในทางกลับกันหลังจากงานนิทรรศการเดี่ยวของผมนจบลงในเดือนสิงหาคมซึ่งเป็นงานประติมากรรมร่วมสมัยและงานศิลปะจัดวางเราก็มี MAP Office มาจากฮ่องกง ซึ่งกำลังจะพัฒนาพื้นที่มองไปยังประวัติศาสตร์การทำงานของพวกเขาในการมาบรรจบกันของศิลปะร่วมสมัยกับสถาบันยุติธรรม ผมพยายามจะทำให้มันออกแบบแฟชั่นมาขึ้นต้นกับเรื่องนี้ให้ได้ หวังว่านะ

จะมีแผนงานหรือโครงการอะไรที่กำลังจะมาแสดงในพื้นที่นี้ เราจะได้เห็นอะไรจาก DIA Projects บ้าง?

RST: มีความคิดบางอย่างที่ผมอยากจะทำกัน รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างภาพและฟิล์มจากภาพยนตร์ การแบ่งช่วงระหว่างศิลปินและช่างฝีมือ เทคโนโลยีเองอะไรคือภาพพอร์ตเรต (ภาพวาด ประติมากรรม และการสร้างแบบจำลองดิจิทัล) ความปั่นป่วนของการผสมผสานกันระหว่างศิลปะและวิทยาศาสตร์เราจะต้องค้นหาความคิดสร้างสรรค์จากสาขาอื่นๆ เพื่อมาแสดงในพื้นที่ของเราอย่างต่อเนื่องและหวังว่าจะลงทุนทำสำนักพิมพ์เล็กๆ เมื่อถึงจุดหนึ่ง ผมเพิ่งอ่านเจอว่ามีแผนที่แผนที่ทางศิลปะของเชียงใหม่ (Chiang Mai Art Map) DIA Projects ก็เป็น 1 ใน 4 พื้นที่ที่พัฒนาแผนที่ทางศิลปะเซี่ยงไฮ้ (Shanghai Art Map) เป็นสิ่งพิมพ์และเนื้อหาทางออนไลน์สำหรับชุมชนศิลปะร่วมสมัย นี่เป็นแนวคิดสองสามอย่างที่ผมหวังที่จะพัฒนาสำหรับงานนิทรรศการในอนาคตของ DIA Projects

THE VIETNAMESE WORD DIA, MEANS TERRITORY OR AREA, IN OUR CASE CONCEPTUAL TERRITORIES...

DZUNG YOKO EXHIBITION

ILLUSTRATING THE INTERSECTIONS BETWEEN CONTEMPORARY ART AND FASHION

DIA PROJECTS + STUDIO

Dia Projects + Studio เป็นกลุ่มคนทำงานสร้างสรรค์ที่ก่อตั้งโดย Richard Streitmatter-Tran ศิลปินที่อยู่ในโฮจิมินห์ซิตี้ ที่ทำงานมาทางด้านเพอร์ฟอร์แมนซ์อาร์ต และนิวมีเดีย สตูดิโอในโฮจิมินห์ซิตี้ที่ทำงานศิลปะร่วมสมัย แนวทดลองที่มีวัตถุประสงค์ที่จะค้นหาความเชื่อมโยงของการวิจัยทางด้านศิลปะและการทำงาน กระจายตัวอยู่ในสามที่ DIA Studio Warehouse อยู่ในเขต 4 ที่พร้อมไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับจัดเวิร์กช็อปและพื้นที่สำหรับผลิตงาน สตูดิโอของศิลปินและห้องสมุดงานวิจัยอยู่ในแถบ Trung Son และ DIA Projects สถานที่จัดแสดงนิทรรศการแห่งใหม่อยู่ในใจกลางเมือง โครงการนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะดำเนินงานเพื่อเป็นช่องทางให้เกิดการสนทนาและจุดประกายความเป็นไปได้ทางงานสร้างสรรค์ในเวียดนาม

Founded by Richard Streitmatter-Tran, a HCMC-based artist with a background in performance art and new media, Dia Projects + Studio is a contemporary art experiment aimed at examining the intersections of artistic research and practice. Spread across three venues, the venture includes- DIA Studio warehouse in District 4 equipped with workshop facilities and production space, the artist's studio and research library in the Trung Son neighborhood, and DIA Projects, a new centrally located exhibition venue.

diaprojects.org

THE CITY AS CREATIVE CONTEXT

WHAT ARE THE CHALLENGES AND ADVANTAGES THAT YOU FIND THE HCMC SCENE POSES IN TERMS OF WORKING WITHIN THE CONTEXT OF THE CITY?

RST: I've been a practicing artist in Saigon for the last 13 years. There's something that keeps me here. One thing that the city lacks is a strong institutional infrastructure in education, museums and publications. The lack has been to some degree filled by individual smaller arts initiatives, many of whom you are featuring in this issue. By working smaller, each initiative is able to retain their own identities and focus on their interests and strengths, from street art to education and residencies. DIA Studio is strong on turning research into art works, and DIA Projects is quickly becoming a space for the most unexpected types of exhibitions in the city. In our last exhibition, we installed a sculpture made from a dissected 7-meter boat into our second floor glass encapsulated space where the smallest door is 80 cm – like a ship in a bottle.

Of course, contextualizing the work so that it can be understood is a challenge, both in terms of the audience, but also the authorities. We need to strike a balance and work with a system which is quite different from our neighboring countries.

COULD YOU TELL US MORE ABOUT THE RECENT DZUNG YOKO EXHIBITION? I UNDERSTAND THAT THE EVENT WAS QUITE SUCCESSFUL IN BRINGING TOGETHER A VARIETY OF CREATIVE CIRCLES.

RST: Yes, the Dzung Yoko show is an example of the second type of exhibition that we do. Dzung is very well known among the fashion world in Vietnam, having worked as the creative director for Elle and now currently, L'Officiel Vietnam. I was impressed very early with his sketches that would later be realized in cooperation with his creative team of photographers, stylists, make up artists and set designers as professional photo shoots. To see how one sketch transforms into another work is amazing for the viewer and in fact also provided a nice segue from our first exhibition on drawing.

My challenge is to continue to engage those that were interested in Dzung's creative commercial work to come to our exhibitions that focus on contemporary art, and vice-versa. After my August solo exhibition of contemporary sculpture and installation work, we will welcome Hong Kong's MAP Office, who will be developing a show looking at the history of their practice at the intersections of contemporary art and architecture. Can I get a fashion designer excited about this? Hopefully!

WHAT ARE SOME UPCOMING PLANS/PROJECTS FOR THE SPACE? WHAT CAN WE LOOK FORWARD TO FROM DIA PROJECTS?

RST: Some ideas that I'm looking to explore include the relation between the cinematic image and film, the dichotomy between artist and artisan, the technological self, what is portraiture (painting, sculpture and digital modeling), the turbulent marriage of art and science. We will also be continuing to search out creatives from other disciplines to feature in our space and hopefully also venture into small publishing at some point. I just read recently that the Chiang Mai Art Map was launched in Thailand. Dia Projects is also one of four partners developing the Saigon Art Map, a printed and online resource for the contemporary arts community. These are a few of the ideas I hope to develop for future exhibitions at DIA Projects.

A MATERIAL HISTORY OF MAN AND ANIMAL

USING CRAFT TO CONSIDER THE IRREVERSIBLE IMPACT OF HUMANS ON EARTH

PRIMACY OF DRAWING

SPEAKING TO THE POWER OF THE IMAGE AS A PRIMARY LANGUAGE